



Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Store Afdeling)

9. januar 2024*

»Præjudiciel forelæggelse – artikel 267 TEUF – den forelæggende rets mulighed for at tage hensyn til Domstolens præjudicielle dom – nødvendigheden af den anmodede fortolkning, for at den forelæggende ret kan afsige sin dom – dommeres uafhængighed – betingelser for udnævnelse af dommere ved de almindelige domstole – mulighed for at anfægte en kendelse, hvorved der er truffet endelig afgørelse om en anmodning om anordning af retsbevarende foranstaltninger – mulighed for at udelukke en dommer fra et dommerkollegium – anmodningerne om præjudiciel afgørelse kan ikke antages til realitetsbehandling«

I de forenede sager C-181/21 og C-269/21,

angående anmodninger om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af sąd okręgowy w Katowicach (den regionale domstol i Katowice, Polen) og sąd okręgowy w Krakowie (den regionale domstol i Krakow, Polen) ved afgørelse af 18. marts 2021 og af 31. marts 2021, indgået til Domstolen henholdsvis den 23. marts 2021 og den 27. april 2021, i sagerne

G.

mod

M.S. (C-181/21),

procesdeltagere:

Rzecznik Praw Obywatelskich,

Prokuratura Okręgowa w Katowicach,

og

BC,

DC

mod

X (C-269/21),

* Processprog: polsk.

procesdeltagere:

Rzecznik Praw Obywatelskich,

Prokuratura Okręgowa w Krakowie,

har

DOMSTOLEN (Store Afdeling),

sammensat af præsidenten, K. Lenaerts, vicepræsidenten, L. Bay Larsen, afdelingsformændene A. Arabadjiev, A. Prechal, E. Regan, N. Piçarra, Z. Csehi og O. Spineanu-Matei samt dommerne M. Ilešič, L.S. Rossi, I. Jarukaitis (refererende dommer), A. Kumin, N. Jääskinen, I. Ziemele og J. Passer,

generaladvokat: A.M. Collins,

justitssekretær: fuldmægtig M. Siekierzyńska,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 29. juni 2022,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Prokuratura Okręgowa w Katowicach og Prokuratura Okręgowa w Krakowie ved R. Babiński, S. Bańko, A. Reczka, B. Szyprowski og E. Tkaczewska-Kuk,
- Rzecznik Praw Obywatelskich ved M. Taborowski, V. Vachev og M. Wróblewski,
- den polske regering ved B. Majczyna, K. Straś og S. Żyrek, som befuldmægtigede,
- den danske regering ved J.F. Kronborg og V. Pasternak Jørgensen, som befuldmægtigede,
- den nederlandske regering ved A.M. de Ree og C.S. Schillemans, som befuldmægtigede,
- Europa-Kommissionen ved K. Herrmann og P.J.O. Van Nuffel, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 15. december 2022,

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningerne om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 2 TEU, artikel 6, stk. 1-3, TEU og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«).
- 2 Anmodningerne er blevet indgivet i forbindelse med – for så vidt angår sag C-181/21 – en tvist mellem et privat selskab og en forbruger vedrørende en fordring, der udspringer af en låneaftale, samt – for så vidt angår sag C-269/21 – en tvist mellem forbrugere og en bank vedrørende en fordring og en anmodning om ophævelse af en låneaftale optaget i udenlandsk valuta.

Relevante retsfor skrifter

Forfatningen

3 Artikel 179 i Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Republikken Polens forfatning, herefter »forfatningen«) har følgende ordlyd:

»Dommere udnævnes af republikkens præsident efter indstilling fra Krajowa Rada Sądownictwa [(det nationale domstolsråd, Polen, herefter »domstolsrådet«)] for en ubegrænset periode.«

4 Forfatningens artikel 186, stk. 1, er sålydende:

»[Domstolsrådet] værner om retsinstansernes og dommernes uafhængighed.«

5 Forfatningens artikel 187 bestemmer:

»1. [Domstolsrådet] består af:

1) førstepresidenten for Sąd Najwyższy [(øverste domstol, Polen)], justitsministeren, præsidenten for Naczelny Sąd Administracyjny [(øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Polen)] og en person udnævnt af republikkens præsident

2) 15 medlemmer valgt blandt dommerne ved Sąd Najwyższy [(øverste domstol)], de almindelige domstole, forvaltningsdomstolene og de militære domstole

3) 4 medlemmer valgt af Sejm [(underhuset i det polske parlament, Polen)] blandt dets medlemmer og 2 medlemmer valgt af Sénat [senatet] blandt senatorerne.

[...]

3. Medlemmerne af [domstolsrådet] vælges for en periode på fire år.

4. Ordningen, arbejdsområdet og arbejdsformen for [domstolsrådet] samt fremgangsmåden ved valg af dets medlemmer fastsættes ved lov.«

Lov om de almindelige domstole

6 Artikel 3 i ustawa Prawo o ustroju sądów powszechnych (lov om de almindelige domstoles organisation) af 27. juli 2001 (Dz. U. nr. 98, pos. 1070), som ændret ved ustawa o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (lov om ændring af lov om de almindelige domstoles organisation, lov om den øverste domstol) og visse andre love) af 20. december 2019 (Dz. U. af 2020, pos. 190), der trådte i kraft den 14. februar 2020 (herefter »lov om de almindelige domstole«), er affattet på følgende måde:

»1. Domstolene indfører et retsligt selvstyre.

2. De selvstyrende domstolsorganer består af:

1) plenarforsamlingen af dommere ved en sąd apelacyjny [(appeldomstol, Polen)]

- 2) plenarforsamlingen af dommere ved en sąd okręgowy [(regional domstol, Polen)]
- 3) plenarforsamlingen af dommere ved en sąd rejonowy [(ret i første instans, Polen)].«
- 7 I medfør af artikel 24, stk. 1, i lov om de almindelige domstole udnævner justitsministeren præsidenterne for de forskellige sądy okręgowy (regionale domstole) for en periode på seks år blandt dommerne ved de forskellige sądy apelacyjny (appeldomstole), sądy okręgowy (regionale domstole) eller sądy rejonowy (retter i første instans) i medfør af lovens artikel 26. Efter at have udnævnt præsidenten for en sąd okręgowy (regional domstol) præsenterer justitsministeren vedkommende for den kompetente plenarforsamling af dommere ved den pågældende sąd okręgowy (regional domstol).
- 8 I henhold til lovens artikel 29, stk. 1, udfører kollegiet ved en sąd apelacyjny (appeldomstol) de opgaver, der er fastsat i den nævnte lov, og:
- »[...]
- 1a) afgiver udtalelser om kandidaterne til dommerembederne ved den pågældende sąd apelacyjny [(appeldomstol)] [...].«
- 9 I henhold til artikel 31 i lov om de almindelige domstole afgiver kollegiet ved en sąd okręgowy (regional domstol) bl.a. en udtalelse om kandidaterne til dommerembederne ved den pågældende sąd okręgowy (regional domstol) og de pågældende sądy rejonowy (retter i første instans). I henhold til lovens artikel 30, stk. 1, er dette kollegium en sammensætning, som i henhold til denne bestemmelses litra a) består af præsidenten for den pågældende sąd okręgowy (regional domstol) og, i henhold til bestemmelsens nr. 2), af præsidenterne for sądy rejonowy (retter i første instans) henhørende under jurisdiktionen for denne sąd okręgowy (regional domstol), idet det bemærkes, at nævnte litra b) trådte i kraft den 14. februar 2020. I henhold til den nævnte lovs artikel 30, stk. 3, der ligeledes trådte i kraft den 14. februar 2020, kan repræsentanterne for plenarforsamlingen af dommere ved en sąd okręgowy (regional domstol) deltage i de møder, hvor det nævnte kollegium skal afgive udtalelse om kandidaterne til stillingen som dommer ved denne sąd okręgowy (regional domstol), og de har kun stemmeret med henblik herpå.
- 10 Artikel 33 i lov om de almindelige domstole havde i den affattelse, der fandt anvendelse frem til den 13. februar 2020, følgende ordlyd:
- »1. Plenarforsamlingen af dommere ved en sąd apelacyjny [(appeldomstol)] består af dommerne ved den pågældende sąd apelacyjny [(appeldomstol)], af repræsentanterne for dommerne ved de sądy okręgowy [(regionale domstole)], der henhører under jurisdiktionen for denne sąd apelacyjny [(appeldomstol)] [...], og af repræsentanterne for dommerne ved de sądy rejonowy [(retter i første instans)], som henhører under jurisdiktionen for den nævnte sąd apelacyjny [(appeldomstol)] [...]
- [...]«
- 11 I henhold til artikel 35, stk. 1, i lov om de almindelige domstole består plenarforsamlingen af dommere ved en sąd okręgowy (regional domstol) af samtlige dommere ved denne retsinstans. De dommere, der er udnævnt til dommere ved den nævnte retsinstans, kan deltage i denne forsamling, men har ikke stemmeret.

- 12 Siden den 14. februar 2020 har denne forsamling i henhold til den nævnte lovs artikel 36, stk. 1, nr. 2), kunnet vælge repræsentanter, der deltager i de møder, hvor det pågældende kollegium ved sąd okręgowy (regional domstol) skal afgive udtalelse om kandidaterne til en stilling som dommer ved denne sąd okręgowy (regional domstol) eller som dommer ved en sąd rejonowy (ret i første instans). I overensstemmelse med lovens artikel 36, stk. 2, vælges disse repræsentanter ved hemmelig afstemning og med et antal, der svarer til antallet af medlemmer af kollegiet ved den nævnte sąd okręgowy (regional domstol).
- 13 Artikel 42a i lov om de almindelige domstole fastsætter:
- »1. Inden for rammerne af domstoles eller domstolsorganers virksomhed kan der ikke rejses tvivl om lovmæssigheden af [retsinstanser], statslige forfatningsorganer og tilsyns- og retsbeskyttelsesorganer.
2. En almindelig domstol eller en anden myndighedsinstans kan hverken fastslå eller bedømme lovligheden af udnævnelsen af en dommer eller den deraf følgende beføjelse for den pågældende til at beklæde embedet som dommer.«
- 14 Lovens artikel 55, stk. 1, var i den affattelse, der var gældende indtil den 13. februar 2020, sålydende:
- »Dommerne ved de almindelige domstole udnævnes til dommere af præsidenten for Republikken Polen efter indstilling fra [domstolsrådet] og inden for en frist på en måned fra datoen for fremsendelsen af denne indstilling.«
- 15 Lovens artikel 55, stk. 1, bestemmer nu:
- »En dommer ved de almindelige domstole er en person, som er udnævnt til et sådant embede af præsidenten for Republikken Polen, og som har aflagt ed for sidstnævnte.«
- 16 Artikel 58 i lov om de almindelige domstole var i den affattelse, der fandt anvendelse frem til den 13. februar 2020, affattet på følgende måde:
- »1. Såfremt der er flere kandidater til et ledigt dommerembede, skal samtlige kandidaturer behandles under det samme møde i forsamlingen.
2. Plenarforsamlingen af dommere ved appeldomstole eller plenarforsamlingen af dommere ved regionale domstole træffer afgørelse om kandidater ved afstemning og fremsender alle indgivne ansøgninger med angivelse af antallet af opnåede stemmer til præsidenten for den pågældende sąd apelacyjny [(appeldomstol)] eller sąd okręgowy [(regional domstol)] alt efter omstændighederne.«
- 17 Den 14. februar 2020 blev stk. 2 i nævnte artikel 58 ophævet. Artikel 58, stk. 1, har nu følgende ordlyd:
- »Såfremt der er flere kandidater til et ledigt dommerembede, skal samtlige kandidaturer behandles under det samme møde i kollegiet.
- [...]«

Lov om den øverste domstol

- 18 Ved ustawa o Sądzie Najwyższym (lov om den øverste domstol) af 8. december 2017 (Dz. U. af 2018, pos. 5) blev der inden for Sąd Najwyższy (øverste domstol) bl.a. oprettet Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych (afdelingen for ekstraordinær prøvelse og offentlige sager, Polen).
- 19 Artikel 26 i lov om den øverste domstol, som ændret ved lov af 20. december 2019 om ændring af lov om de almindelige domstole, lov om den øverste domstol og visse andre love, er sålydende:

»1. Ekstraordinære sager, tvister vedrørende valg og sager til prøvelse af gyldigheden af nationale folkeafstemninger og folkeafstemninger om forfatningen, sager med henblik på at fastslå gyldigheden af valg og folkeafstemninger, andre offentligretlige sager, herunder retssager om konkurrencebeskyttelse, regulering af energi, telekommunikation og jernbanetransport, samt søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af Przewodniczy Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji [(formanden for det nationale radio- og tv-råd, Polen)] eller til anfægtelse af uforholdsmæssig lang sagsbehandlingstid ved de almindelige og militære domstole og ved Sąd Najwyższy [(øverste domstol)] henhører under afdelingen for ekstraordinær prøvelse og offentlige sagers kompetence.

2. Afdelingen for ekstraordinær prøvelse og offentlige sager har kompetence til at påkende anmodninger eller erklæringer vedrørende udelukkelse på grund af inhabilitet af en dommer eller udpegning af den domstol, for hvilken en sag skal føres, herunder klager om domstolens eller dommerens manglende uafhængighed. Den domstol, der behandler sagen, sender straks en anmodning til formanden for afdelingen for ekstraordinær prøvelse og offentlige sager om, at sagen behandles i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i særskilte bestemmelser. Indgivelsen af en anmodning til formanden for afdelingen for ekstraordinær prøvelse indebærer ikke, at den verserende sag skal udsættes.

3. Den i stk. 2 omhandlede anmodning behandles ikke, hvis den vedrører konstatering og bedømmelse af lovligheden af en dommers udnævnelse eller lovmæssigheden af dommerens beføjelse til at udøve judicielle funktioner.

[...]«

- 20 Artikel 29 i lov om den øverste domstol fastsætter, at dommerne ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) udnævnes af republikkens præsident efter indstilling fra domstolsrådet.

Lov om domstolsrådet

- 21 Artikel 9a i ustawa o Krajowej Radzie Sądownictwa (lov om domstolsrådet) af 12. maj 2011 (Dz. U. af 2011, nr. 126, pos. 714), som ændret ved ustawa o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (lov om ændring af lov om domstolsrådet og visse andre love) af 8. december 2017 (Dz. U. af 2018, pos. 3), er affattet således:

»1. [Underhuset] vælger blandt dommerne ved Sąd Najwyższy [(øverste domstol)], de almindelige domstole, forvaltningsdomstolene og de militære domstole 15 medlemmer af [domstolsrådet] for et fælles mandat på 4 år.

2. Ved det i stk. 1 omhandlede valg tager [underhuset] så vidt muligt i betragtning, at en repræsentation af dommere fra forskellige typer og niveauer af retsinstanter i [domstolsrådet] er nødvendig.

3. Det fælles mandat for de nye medlemmer af [domstolsrådet], som er valgt blandt dommerne, begynder dagen efter deres valg. De udtrædende medlemmer af [domstolsrådet] udøver deres funktioner indtil den dag, hvor det fælles mandat for de nye medlemmer af [domstolsrådet] begynder.«

22 Den i artikel 6 i lov om ændring af lov om domstolsrådet og visse andre love indeholdte overgangsbestemmelse, der trådte i kraft den 17. januar 2018, fastsætter:

»Embedsperioden for medlemmerne af [domstolsrådet], jf. artikel 187, stk. 1, nr. 2), i [forfatningen], der vælges på grundlag af de nuværende bestemmelser, varer indtil dagen før begyndelsen af embedsperioden for de nye medlemmer af [domstolsrådet], men må ikke overstige 90 dage fra datoen for ikrafttrædelsen af denne lov, medmindre den tidligere er ophørt, fordi den er udløbet.«

Den civile retsplejelov

23 Artikel 48 i ustawa – Kodeks postępowania cywilnego (lov om indførelse af den civile retsplejelov) af 17. november 1964 (Dz. U. nr. 43, pos. 296) i den affattelse, der finder anvendelse på hovedsagen (herefter »den civile retsplejelov«), har følgende ordlyd:

»1. En dommer udelukkes på grund af inhabilitet i henhold til loven:

1) fra sager, som vedkommende er part i, eller hvori vedkommende har et retsforhold til en af sagens parter, der indebærer, at sagens udfald påvirker vedkommendes rettigheder eller forpligtelser

[...]

5) fra sager, hvori vedkommende ved en lavere instans har deltaget i vedtagelsen af den appellerede afgørelse, samt fra sager, der vedrører gyldigheden af en retsakt, som er blevet undersøgt af den pågældende eller udfærdiget med deltagelse af vedkommende, og fra sager, hvori vedkommende fungerede som Prokurator [(anklager, Polen)]

[...]«

24 Den civile retsplejelovs artikel 49 bestemmer følgende i stk. 1:

»Uafhængigt af de i artikel 48 nævnte grunde skal retsinstansen efter anmodning fra en dommer eller en part udelukke denne dommer på grund af inhabilitet, såfremt der foreligger omstændigheder, som kan give anledning til rimelig tvivl om dommerens upartiskhed i den pågældende sag.«

25 Den nævnte lovs artikel 50 fastsætter:

»1. Parterne anmoder – enten skriftligt eller ved en mundtlig erklæring afgivet for den retsinstans, ved hvilken den pågældende sag verserer – om udelukkelse af en dommer på grund af inhabilitet, idet de skal redegøre for grundene til, at deres anmodning bør tages til følge.

2. Desuden skal den part, der har deltaget i retsmødet, godtgøre, at den omstændighed, som begrunder udelukkelsen på grund af inhabilitet, først er indtrådt eller blevet bragt til partens kundskab efterfølgende.

3. Indtil der er truffet afgørelse om inhabilitetsindsigelsen mod en dommer:

1) kan den dommer, som indsigelsen vedrører, fortsætte sagens behandling

2) kan der ikke træffes nogen afgørelse eller foranstaltning, hvorved sagens behandling afsluttes.«

26 Den civile retsplejelovs artikel 365, stk. 1, bestemmer:

»Den endelige afgørelse er bindende ikke alene for parterne og den retsinstans, der har truffet den, men også for andre retsinstanser, andre offentlige myndigheder og organer i den statslige forvaltning samt i de tilfælde, der er fastsat ved lov, for andre personer.«

27 Lovens artikel 367, stk. 3, er sålydende:

»Retterne i anden instans behandler sagerne i et dommerkollegium med tre dommere. Retterne træffer afgørelse for lukkede døre i et dommerkollegium med en enkelt dommer, medmindre de afsiger en dom.«

28 I henhold til lovens artikel 379, nr. 4), er en retssag ugyldig, »hvis sammensætningen af den retsinstans, for hvilken den pågældende sag blev indbragt, ikke var i overensstemmelse med loven, eller hvis en dommer, der uden videre er inhabil, deltog i behandlingen af denne sag«.

29 Den nævnte lovs artikel 401 fastsætter:

»Der kan anmodes om genåbning af en sag på grund af ugyldighed:

1) såfremt en person, der ikke var beføjet hertil, havde sæde i retsinstansens dommerkollegium, eller såfremt den dommer, der traf afgørelse, uden videre var udelukket på grund af inhabilitet, og den berørte part ikke fik mulighed for at fremsætte en inhabilitetsindsigelse mod denne dommer, før dommen fik retskraft

[...]«

Tvisterne i hovedsagerne og de præjudicielle spørgsmål

De faktiske omstændigheder, der har givet anledning til sag C-181/21

30 Tvisten i hovedsagen er mellem et privat selskab og en forbruger og vedrører en fordring, der udspringer af en låneaftale.

31 Det nævnte private selskab anlagde sag mod forbrugeren med påstand om betaling af 16 000 polske zloty (PLN) (ca. 3 450 EUR) med tillæg af renter og sagsomkostninger. Sąd rejonowy w Dąbrowie Górniczej (retten i første instans i Dąbrowa Górnicza, Polen) traf en materiel afgørelse i form af et betalingspåkrav. Forbrugeren påklagede denne afgørelse. Klagen blev afslået ved kendelse afsagt af denne ret i første instans.

- 32 Forbrugeren har iværksat appel til prøvelse af denne kendelse ved sąd okręgowy w Katowicach (den regionale domstol i Katowice, Polen). Et dommerkollegium med tre dommere, herunder dommer A.Z., blev udpeget til at behandle denne appel.
- 33 Hvad angår de omstændigheder, hvorunder dommer A.Z. blev udnævnt til sąd okręgowy w Katowicach (den regionale domstol i Katowice), fremgår det af forelæggelsesafgørelsen, at denne dommer, der på daværende tidspunkt havde bestridt stillingen ved sąd rejonowy w Jaworznie (retten i første instans i Jaworzno, Polen) siden 1996, havde ansøgt om at besætte en ledig stilling som dommer ved sąd okręgowy w Katowicach (den regionale domstol i Katowice).
- 34 Efter en forhåndsudtalelse afgivet af kollegiet ved sąd apelacyjny w Katowicach (appeldomstolen i Katowice, Polen) vedrørende dommer A.Z.'s ansøgning afstod plenarforsamlingen af dommere ved denne retsinstans fra at afgive udtalelse om denne ansøgning. Denne plenarforsamling vedtog nemlig den 14. januar 2019 en afgørelse, hvori den anførte, at den afstod fra at deltage i proceduren for udnævnelse af dommere til de ledige stillinger ved den nævnte retsinstans og ved de sąd okręgowy (regionale domstole) henhørende under sidstnævntes jurisdiktion, idet den havde betænkeligheder med hensyn til statuten og funktionsmåden for domstolsrådet, der har en rolle at spille i denne udnævnelsesprocedure.
- 35 Ved en afgørelse, der blev vedtaget samme dag, pålagde plenarforsamlingen af dommere ved sąd apelacyjny w Katowicach (appeldomstolen i Katowice) desuden sin formand dels at afholde sig fra at videresende ansøgningerne til de ledige stillinger som dommer ved denne retsinstans og ved sąd okręgowy w Katowicach (den regionale domstol i Katowice), indtil den havde afgivet en udtalelse herom, dels at udsætte dagsordenen med henblik på forberedelse af udnævnelsesprocedurerne til et senere tidspunkt, indtil tvivlen vedrørende domstolsrådet er fjernet.
- 36 På trods af de ovennævnte afgørelser imødekom præsidenten for sąd apelacyjny w Katowicach (appeldomstolen i Katowice) – der samtidig er formand for plenarforsamlingen af dommere ved denne retsinstans, og som er blevet udnævnt til præsident for den nævnte retsinstans af justitsministeren – ansøgningen fra dommer A.Z. Sidstnævnte blev af Republikken Polens præsident udnævnt til dommer ved sąd okręgowy w Katowicach (den regionale domstol i Katowice).
- 37 I et møde, der blev afholdt for lukkede døre den 18. marts 2021, udtrykte den refererende dommer i det dommerkollegium, som er omhandlet i denne doms præmis 32, tvivl med hensyn til dette dommerkollegiums egenskab af »ret«, henset til de omstændigheder, hvorunder dommer A.Z. blev udnævnt til sąd okręgowy w Katowicach (den regionale domstol i Katowice). Det er på denne baggrund, at han på egen hånd har indbragt sagen for Domstolen på grundlag af den civile retsplejelovs artikel 367, stk. 3.

De faktiske omstændigheder, der har givet anledning til sag C-269/21

- 38 Tvisten i hovedsagen står mellem forbrugere og en bank og vedrører en fordring og en påstand om ophævelse af en låneaftale optaget i udenlandsk valuta.
- 39 De nævnte forbrugere anlagde sag ved sąd okręgowy w Krakowie (den regionale domstol i Krakow) med påstand om, at banken blev dømt til bl.a. at betale et beløb på 104 537 PLN (ca. 22 540 EUR), og at den pågældende låneaftale skulle ophæves med tilbagevirkende kraft, idet de støttede sig på dom af 3. oktober 2019, Dziubak (C-260/18, EU:C:2019:819). De anmodede desu-

den om anordning af retsbevarende foranstaltninger, der bl.a. bestod i at give dem mulighed for at suspendere de månedlige betalinger, som skulle foretages i henhold til denne låneaftale, indtil der var afsagt endelig dom i tvisten i hovedsagen.

- 40 Behandlingen af denne tvist og anmodningen om anordning af retsbevarende foranstaltninger blev henvist til et dommerkollegium med en enkelt dommer ved sąd okręgowy w Krakowie (den regionale domstol i Krakow), som er den forelæggende ret i denne sag.
- 41 Ved kendelse af 9. oktober 2020 imødekom den forelæggende ret den nævnte anmodning.
- 42 Banken har iværksat appel til prøvelse af den nævnte kendelse. Et dommerkollegium med tre dommere ved sąd okręgowy w Krakowie (den regionale domstol i Krakow) blev udpeget til at behandle denne appel. Et af medlemmerne af dette dommerkollegium er dommer A.T., der ligeledes blev udnævnt til refererende dommer, og som var formand for dommerkollegiet. Sidstnævnte dommerkollegium ophævede den nævnte kendelse og forkastede anmodningen om anordning af retsbevarende foranstaltninger i sin helhed. Da en sådan afgørelse ikke kan appelleres på ny, er sagen herefter blevet hjemvist til den forelæggende ret med henblik på, at denne træffer afgørelse i hovedsagen.
- 43 Hvad angår omstændighederne omkring udnævnelsen af dommer A.T. ved sąd okręgowy w Krakowie (den regionale domstol i Krakow) fremgår det af forelæggelsesafgørelsen, at denne dommer, som indtil da havde været dommer ved sąd rejonowy dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie (retten i første instans for Krakow – Krowodrza, Krakow, Polen) siden 2009, indsendte en ansøgning til en ledig stilling som dommer ved sąd okręgowy w Krakowie (den regionale domstol i Krakow). Den nævnte dommer var den eneste ansøger til stillingen. Den forelæggende ret har præciseret, at mange dommere ved sądy rejonowy (retter i første instans) på trods af deres store erfaring ikke længere deltager i disse udvælgelsesprøver, idet proceduren for udnævnelse af dommere ved de almindelige domstole ikke længere er i overensstemmelse med forfatningen, navnlig fordi afgørelserne fra domstolsrådet, som er blevet højt politiseret, ikke længere er baseret på objektive kriterier og begunstiger de kandidater, der støttes af retsinstanternes præsidenter, som er blevet udnævnt af justitsministeren.
- 44 Kolegium Sądu Okręgowego w Krakowie (kollegiet ved den regionale domstol i Krakow, Polen) afgav udtalelse om dommer A.T.'s ansøgning under et møde den 1. juni 2020.
- 45 Den forelæggende ret har i denne henseende anført, at hovedparten af medlemmerne af dette kollegium er præsidenter for sąd okręgowy w Krakowie (den regionale domstol i Krakow) og sądy rejonowy (retter i første instans), hvis udnævnelser justitsministeren har direkte indflydelse på. Den nævnte ret har tilføjet, at dommer A.T.'s kandidatur ikke er blevet undergivet en udtalelse fra plenarforsamlingen af dommere ved sąd okręgowy w Krakowie (den regionale domstol i Krakow), eftersom den polske lovgiver har fjernet enhver reel mulighed for denne forsamling for at øve egen retslig kontrol med proceduren for udnævnelse af dommere i Polen. Siden den 14. februar 2020 og navnlig efter ikrafttrædelsen, efter ændring, af artikel 58 i lov om de almindelige domstole er en udtalelse fra den nævnte forsamling nemlig ikke længere påkrævet.
- 46 Den 7. juli 2020 vedtog domstolsrådet en afgørelse, hvori det anbefalede, at dommer A.T. blev udnævnt til dommer ved sąd okręgowy w Krakowie (den regionale domstol i Krakow). Den 4. februar 2021 foretog præsidenten for Republikken Polen denne udnævnelse.

47 Omstændighederne omkring den nævnte udnævnelse har foranlediget den forelæggende ret til at være i tvivl om, hvorvidt sammensætningen af det dommerkollegium med tre dommere, der er nævnt i denne doms præmis 42, og som påkendte den af banken iværksatte appel til prøvelse af den nævnte rets kendelse af 9. oktober 2020, er forenelig med EU-retten, og følgelig om, hvorvidt den afgørelse, som dette dommerkollegium vedtog, er gyldig. Den forelæggende ret ønsker i denne sammenhæng oplyst, om den er bundet af dette dommerkollegiums kendelse, hvorved de af retten truffene retsbevarende foranstaltninger blev annulleret, eller om der skal udpeges et nyt dommerkollegium, som ikke omfatter dommer A.T., i henhold til ordningen for vilkårlig sagsfordeling med henblik på fornyet prøvelse af appellen.

Begrundelserne for de præjudicielle forelæggelser og de forelagte spørgsmål i sagerne C-181/21 og C-269/21

48 De forelæggende retter har i det væsentlige anført, at til forskel fra de øvrige sager, som Domstolen hidtil har fået forelagt, vedrører sagerne C-181/21 og C-269/21 udnævnelser til stillinger som dommer ved almindelige domstole og ikke ved Sąd Najwyższy (øverste domstol).

49 De har i denne henseende henvist til en række udviklinger, der er forbundet med de seneste retslige reformer i Polen, vedrørende sammensætningen af domstolsrådet og de selvstyrende domstolsorganer og deres respektive rolle i proceduren for udnævnelse til sådanne stillinger samt domstolsprøvelsen af disse udnævnelseres lovlighed. Disse forskellige forhold har foranlediget de nævnte retter til at rejse tvivl om, hvorvidt dommerkollegier, der omfatter dommere udnævnt i henhold til en sådan procedure, har egenskab af en »ret« som omhandlet i bl.a. EU-retten.

50 På denne baggrund har sąd okręgowy w Katowicach (den regionale domstol i Katowice) og sąd okręgowy w Krakowie (den regionale domstol i Krakow) besluttet at udsætte sagerne og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål, som er formuleret næsten identisk i sagerne C-181/21 og C-269/21:

»1) Skal artikel 2 [TEU] og artikel 19, stk. 1, [TEU] samt artikel 6, stk. 1-3, TEU, sammenholdt med [chartrets] artikel 47 [...] fortolkes således, at:

a) [e]n domstol, der er sat med bl.a. en person, der er udpeget til dommerembedet ved denne domstol efter en procedure, der er kendetegnet ved manglende deltagelse af [selvstyrende domstolsorganer] – [organer], der oftest er udnævnt uafhængigt af den udøvende og lovgivende magt – i en situation, hvor det på baggrund af medlemsstatens forfatningsmæssige *acquis* er nødvendigt at inkludere [et selvstyrende domstolsorgan], der opfylder disse krav til udnævnelsen og indgår i en institutionel og strukturel sammenhæng, ikke er en domstol oprettet ved lov i henhold til EU-retten, fordi:

– betingelsen om afgivelse af en udtalelse om en kandidat til et dommerembede skulle opfyldes af et dommerkollegium, og betingelsen bevidst blev undladt opfyldt i strid med de nationale regler og dommerkollegiets holdning [(sag C-181/21), eller fordi]

– der gælder et krav om, at denne domstols kollegium – et organ, der er sammensat således, at de fleste af dets medlemmer er udpeget af den udøvende magt, dvs. Minister Sprawiedliwości (justitsministeren), som samtidig er Prokurator Generalny (generalstatsadvokaten[, Polen]) – skal afgive en udtalelse om kandidatens egnethed til embedet som dommer [(sag C-269/21)]

- det nuværende [domstolsråd], der er valgt i strid med den polske forfatning og [de polske] love, ikke er et uafhængigt organ sammensat af repræsentanter for dommerstanden, der er udpeget i dets sammensætning, og som er uafhængigt af den udøvende og lovgivende magt, og der dermed rent faktisk ikke blev givet en indstilling til udnævnelse til dommerembedet som fastsat i national ret
 - deltagerne i udnævnelsesproceduren ikke var berettigede til at iværksætte anke til en domstol som omhandlet i artikel 2 [TEU] og [artikel] 19, stk. 1, TEU samt artikel 6, stk. 1-3, TEU, sammenholdt med artikel 47 i chartret?
 - b) [e]n domstol, der er sat med bl.a. en dommer, som er udpeget til dommerembedet efter en procedure, der [er] kendetegnet ved vilkårlig indblanding fra den udøvende magt, og som ikke inkluderer deltagelse af [selvstyrende domstolsorganer] – idet [selvstyrende domstolsorganer] oftest er udnævnt uafhængigt af den udøvende og lovgivende magt, og er uafhængigt af ethvert andet organ, hvilket sikrer en objektiv evaluering af kandidaten – henset til det forhold, at deltagelse af [selvstyrende domstolsorganer] eller ethvert andet organ, som er uafhængigt af den udøvende og lovgivende magt, og som kan sikre en objektiv vurdering af kandidaten i proceduren for udnævnelse af en dommer i overensstemmelse med den europæiske retstradition, der er forankret i ovennævnte bestemmelser i EU-traktaten og chartret, og som er grundlaget for Unionen som retsunion, er nødvendig for at kunne anerkende, at en national domstol garanterer det krævede niveau af effektiv domstolsbeskyttelse i sager, der er omfattet af EU-retten, og dermed at princippet om magtfordeling og magtbalance samt retsstatsprincippet sikres, ikke opfylder kravene til en uafhængig domstol oprettet ved lov?
- 2) Skal artikel 2 TEU og artikel 19, stk. 1, TEU, sammenholdt med chartrets artikel 47, fortolkes således, at i en situation, hvor domstolen er sat med bl.a. en person, der er udnævnt på de betingelser, der er beskrevet i [det første spørgsmål]:
- a) [er] disse bestemmelser [...] til hinder for anvendelsen af nationale regler, der tillægger [afdelingen for ekstraordinær prøvelse og offentlige sager] enekompetence til at påkende lovmæssigheden af en sådan persons udnævnelse til dommerembedet, og som udelukkende består af personer, der er udnævnt til dommere på de betingelser, der er beskrevet i [det første spørgsmål], og som samtidig fastsætter en pligt til at afstå fra prøvelse af indsigelser vedrørende udnævnelse til dommerembedet under hensyntagen til den institutionelle og systemiske kontekst
 - b) [kræver de] for at sikre effektiviteten af EU-retten [...] en sådan fortolkning af bestemmelserne i national ret, der gør det muligt for retten ex officio at udelukke en sådan person fra at behandle en sag på grundlag af en analog anvendelse af bestemmelserne om udelukkelse af en dommer, der ikke kan pådømme en sag (iudex inhabilis)?«

Retsforhandlingerne for Domstolen

Foreningen af sagerne C-181/21 og C-269/21

- 51 Ved afgørelser truffet af Domstolens præsident den 5. maj 2021 er sagerne C-181/21 og C-269/21 blevet forenet med henblik på retsforhandlingernes skriftlige og mundtlige del samt dommen.

Anmodningerne om anvendelse af den fremskyndede procedure

- 52 De forelæggende retter har anmodet om, at nærværende præjudicielle forelæggelser undergives en fremskyndet procedure i henhold til artikel 105 i Domstolens procesreglement. Til støtte for deres anmodninger har de gjort gældende, at anvendelsen af denne procedure er begrundet i den omstændighed, at flere hundrede personer har sæde ved de almindelige domstole og dér træffer et stigende antal afgørelser, mens disse personer efter de nævnte retters opfattelse er blevet udnævnt til dommerembedet ved en sådan domstol »i åbenbar strid med reglerne i polsk ret om udnævnelse af dommere«. Under disse omstændigheder er det nødvendigt at besvare de forelagte spørgsmål hurtigst muligt for af hensyn til borgerne, til en ordnet retspleje og til retssikkerheden at fjerne den tvivl, der – henset til kravene om en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov – hersker med hensyn til funktionsmåden for de almindelige domstole, hvor de to dommere, hvis udnævnelse er omtvistet i de foreliggende sager, har sæde.
- 53 Procesreglementets artikel 105, stk. 1, bestemmer, at Domstolens præsident efter anmodning fra den forelæggende ret eller i undtagelsestilfælde af egen drift, efter at have hørt den refererende dommer og generaladvokaten, kan beslutte at undergive en sag en fremskyndet procedure, når sagens karakter kræver, at den behandles hurtigt.
- 54 Det skal bemærkes, at en sådan fremskyndet procedure udgør et processuelt instrument til behandling af en ekstraordinær nødsituation (dom af 21.12.2021, *Randstad Italia*, C-497/20, EU:C:2021:1037, præmis 37 og den deri nævnte retspraksis).
- 55 I det foreliggende tilfælde har Domstolens præsident den 5. maj 2021, efter at have hørt den refererende dommer og generaladvokaten, besluttet ikke at imødekomme de anmodninger, der er omhandlet i nærværende doms præmis 52. Den omstændighed, at de forelagte spørgsmål vedrører funktionsmåden for de almindelige domstole, hvor et stort antal dommere såsom dem, hvis udnævnelse er omhandlet i de foreliggende sager, har sæde, udgør nemlig ikke en grund, der medfører en usædvanlig uopsættelighed, hvilket ellers er nødvendigt for at begrunde en behandling efter en fremskyndet procedure. Det samme gælder for den omstændighed, at et betydeligt antal borgere potentielt berøres af de afgørelser, som dagligt træffes af de dommere, hvis udnævnelser der er rejst tvivl om i disse sager. Endelig indebærer de nævnte spørgsmåls følsomme karakter ikke i sig selv, at de skal behandles hurtigt som omhandlet i procesreglementets artikel 105, stk. 1.

Domstolens kompetence

- 56 Den polske regering, støttet i retsmødet af Prokuratura Okręgowa w Katowicach (den regionale anklagemyndighed i Katowice, Polen) og af Prokuratura Okręgowa w Krakowie (den regionale anklagemyndighed i Krakow, Polen), har i det væsentlige gjort gældende, at problemstillinger vedrørende medlemsstaternes domstolsorganisation – såsom de problemstillinger, der er blevet rejst ved de forelagte spørgsmål – henhører under medlemsstaternes enekompetence og ikke under EU-rettens materielle anvendelsesområde.
- 57 I denne henseende fremgår det af fast retspraksis, at selv om organiseringen af den dømmende magt i medlemsstaterne ganske vist henhører under de sidstnævntes kompetence, gælder det ikke desto mindre, at medlemsstaterne under udøvelsen af denne kompetence skal overholde de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til EU-retten, og at dette navnlig kan være tilfældet for

så vidt angår nationale regler vedrørende vedtagelse af afgørelser om udnævnelse af dommere og efter omstændighederne regler vedrørende domstolsprøvelsen i forbindelse med sådanne udnævnelsesprocedurer (dom af 22.3.2022, Prokurator Generalny (Den øverste domstols disciplinærafdeling – udnævnelse), C-508/19, EU:C:2022:201, præmis 56 og den deri nævnte retspraksis).

- 58 Det fremgår desuden klart af ordlyden af de forelagte spørgsmål, at disse ikke vedrører fortolkningen af polsk ret, men af de EU-retlige bestemmelser, som er omhandlet deri.
- 59 Det følger heraf, at Domstolen har kompetence til at udtale sig om anmodningerne om præjudiciel afgørelse.

Spørgsmålet om, hvorvidt anmodningerne om præjudiciel afgørelse kan antages til realitetsbehandling

- 60 I sag C-181/21 har den polske regering bestridt, at anmodningen om præjudiciel afgørelse kan antages til realitetsbehandling, idet den bl.a. i det væsentlige har gjort gældende, at kun det dommerkollegium med tre dommere, der har ansvaret for hovedsagen, og ikke en dommer i dette dommerkollegium, som handler alene, havde kompetence til at forelægge Domstolen de spørgsmål, der er blevet forelagt i denne sag.
- 61 I sag C-269/21 har den nævnte regering gjort gældende, at i henhold til de polske procesregler har den forelæggende ret i denne sag ikke kompetence til at efterprøve lovligheden af det dommerkollegium med tre dommere, som afsagde den kendelse, hvorved der blev truffet endelig afgørelse om den af sagsøgerne i hovedsagen fremsatte anmodning om anordning af retsbevarende foranstaltninger, og navnlig lovligheden af udnævnelsen af dommer A.T., som havde sæde i dette dommerkollegium. Regeringen, støttet af Kommissionen i retsmødet for Domstolen, er af den opfattelse, at Domstolens besvarelse af de spørgsmål, som den nævnte forelæggende ret har stillet, under disse omstændigheder ikke er nødvendig for at afgøre tvisten i hovedsagen.
- 62 I denne henseende har Domstolen gentagne gange fastslået, at proceduren efter artikel 267 TEUF er et middel til samarbejde mellem Domstolen og de nationale retter, som giver Domstolen mulighed for at forsyne de nationale retter med de elementer vedrørende fortolkningen af EU-retten, som er nødvendige for, at de kan afgøre de for dem verserende tvister, og at begrundelsen for den præjudicielle forelæggelsesprocedure ikke er, at der skal afgives responsa vedrørende generelle eller hypotetiske spørgsmål, men at der foreligger et behov med henblik på selve afgørelsen af en retstvist (dom af 22.3.2022, Prokurator Generalny (Den øverste domstols disciplinærafdeling – udnævnelse), C-508/19, EU:C:2022:201, præmis 60 og den deri nævnte retspraksis).
- 63 Som det fremgår af selve ordlyden af artikel 267 TEUF, skal den præjudicielle afgørelse, der anmodes om, være »nødvendig« for, at den forelæggende ret kan »[afsige] sin dom« i den sag, der verserer for den (dom af 22.3.2022, Prokurator Generalny (Den øverste domstols disciplinærafdeling – udnævnelse), C-508/19, EU:C:2022:201, præmis 61 og den deri nævnte retspraksis).

- 64 Domstolen har således fastslået, at det følger af såvel ordlyden som opbygningen af artikel 267 TEUF, at den præjudicielle procedure bl.a. forudsætter, at der reelt verserer en retssag for den nationale domstol, og at denne domstol skal træffe en afgørelse, hvis udfald kan påvirkes af den præjudicielle afgørelse (dom af 22.3.2022, Prokurator Generalny (Den øverste domstols disciplinæraftdeling – udnævnelse), C-508/19, EU:C:2022:201, præmis 62 og den deri nævnte retspraksis).
- 65 Inden for rammerne af en sådan procedure skal der derfor foreligge en forbindelse mellem denne tvist og de EU-retlige bestemmelser, der ønskes fortolket, således at denne fortolkning fremstår som objektivt nødvendig for den afgørelse, som den forelæggende ret skal træffe (dom af 26.3.2020, Miasto Łowicz og Prokurator Generalny, C-558/18 og C-563/18, EU:C:2020:234, præmis 48 og den deri nævnte retspraksis).
- 66 Hvad i det foreliggende tilfælde angår sag C-181/21 skal det indledningsvis bemærkes, at den i denne sag indgivne anmodning om præjudiciel afgørelse – således som det fremgår af anmodningen – blev indgivet til Domstolen af den refererende dommer i hovedsagen i et dommerkollegium med tre dommere. Den nævnte dommer er i tvivl om, hvorvidt sammensætningen af dette dommerkollegium er i overensstemmelse med navnlig artikel 19, stk. 1, TEU og chartrets artikel 47 som følge af, at dommer A.Z., der blev udnævnt i henhold til den gældende procedure efter reformerne af det polske retssystem, havde sæde i det nævnte dommerkollegium.
- 67 Med de præjudicielle spørgsmål ønsker den nævnte forelæggende dommer således oplyst, om en dommer, der indgår i det samme dommerkollegium som ham selv i hovedsagen, og som er blevet udnævnt under visse særlige omstændigheder, opfylder de krav, der er forbundet med en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov i EU-rettens forstand.
- 68 I denne henseende er det korrekt, at enhver domstol er forpligtet til at efterprøve, om den i kraft af sin sammensætning udgør en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov – som omhandlet bl.a. i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU – når der består alvorlig tvivl herom, idet denne efterprøvelse er nødvendig for den tillid, som domstolene i et demokratisk samfund skal indgyde hos borgerne (dom af 26.3.2020, Fornyset prøvelse Simpson mod Rådet og HG mod Kommissionen, C-542/18 RX-II og C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, præmis 57, og af 5.6.2023, Kommissionen mod Polen (Dommeres uafhængighed og privatliv), C-204/21, EU:C:2023:442, præmis 129 og den deri nævnte retspraksis).
- 69 Ikke desto mindre indebærer den omstændighed, at den præjudicielle fortolkning, som Domstolen anmodes om, skal være nødvendig som omhandlet i artikel 267 TEUF, at en national dommer, der i lighed med den forelæggende dommer i sag C-181/21 beslutter at indgive en præjudiciel forelæggelse for Domstolen, på egen hånd kan drage konsekvenserne af denne fortolkning ved i lyset heraf at vurdere lovligheden af udnævnelsen af en anden dommer fra det samme dommerkollegium og i givet fald ved at udelukke sidstnævnte på grund af inhabilitet.
- 70 Det fremgår hverken af forelæggelsesafgørelsen eller af de sagsakter, som er blevet fremlagt for Domstolen i sag C-181/21, at den dommer, der har foretaget den præjudicielle forelæggelse i denne sag, skulle kunne handle alene på denne måde i henhold til de nationale retsregler.
- 71 Det fremgår således ikke, at denne dommer på egen hånd kan tage hensyn til Domstolens eventuelle svar på vedkommendes præjudicielle spørgsmål.

- 72 Den i sag C-181/21 anmodede fortolkning af EU-retlige bestemmelser opfylder således ikke et objektivt behov i forbindelse med en afgørelse, som den forelæggende dommer kan træffe på egen hånd i hovedsagen.
- 73 Følgelig skal anmodningen om præjudiciel afgørelse i sag C-181/21 anses for at vedrøre en afgivelse af responsa vedrørende generelle eller hypotetiske spørgsmål som omhandlet i den retspraksis, hvortil der er blevet henvist i denne doms præmis 62, og den kan derfor ikke antages til realitetsbehandling.
- 74 Hvad angår sag C-269/21 skal det bemærkes, at den forelæggende ret i den anmodning om præjudiciel afgørelse, som er indgivet i denne sag, selv har anført, at der ikke på ny kan iværksættes appel til prøvelse af den kendelse, der blev afsagt af dommerkollegiet med tre dommere ved sąd okręgowy w Krakowie (den regionale domstol i Krakow), hvorved dens egen afgørelse blev ophævet, og hvorved den anmodning om anordning af retsbevarende foranstaltninger, som var blevet fremsat af de berørte forbrugere, blev forkastet. Den forelæggende ret har imidlertid henvist til den retsikkerhed, som er knyttet til den nævnte kendelse, idet der er tvivl om forskriftsmæssigheden af sammensætningen af det dommerkollegium, der afsagde kendelsen, på grund af dommer A.T.'s tilstedeværelse i dette kollegium. Når dette er sagt, har den nævnte ret ikke henvist til nogen bestemmelse i polsk procesret, der tillægger den kompetence til – endda i et dommerkollegium med en enkelt dommer – at foretage en prøvelse af, om en endelig kendelse, som et dommerkollegium med tre dommere har afsagt vedrørende en sådan anmodning, er forenelig med bl.a. EU-retten.
- 75 Det fremgår i øvrigt af de for Domstolen fremlagte sagsakter, at anmodningen om anordning af retsbevarende foranstaltninger i hovedsagen er blevet endelig afgjort ved en kendelse, som i henhold til den civile retsplejelovs artikel 365 er bindende for den forelæggende dommer, og at sidstnævnte hverken har kompetence til »på grundlag af inhabilitet at udelukke« en dommer, der er en del af det dommerkollegium, som har afsagt denne kendelse, eller til at anfægte kendelsen.
- 76 Henset til de betragtninger, der er anført i præmis 74 og 75 i denne dom, fremgår det ikke, at den forelæggende ret i sag C-269/21 i medfør af de nationale retsregler har kompetence til at efterprøve lovligheden, navnlig i lyset af EU-retten, af det dommerkollegium med tre dommere, som afsagde den kendelse, hvorved der blev truffet endelig afgørelse om anmodningen om anordning af retsbevarende foranstaltninger, og særlig af betingelserne for udnævnelse af dommer A.T., og til i givet fald at anfægte denne kendelse.
- 77 Det fremgår således af disse betragtninger, at dommerkollegiet med tre dommere, der omfatter dommer A.T., og som ophævede den forelæggende rets kendelse i første instans, forkastede sagsøgerne i hovedsagens anmodning om anordning af retsbevarende foranstaltninger i sin helhed. Behandlingen af denne anmodning, der blev fremsat af de sidstnævnte sideløbende med deres søgsmål vedrørende realiteten, er således blevet endeligt afsluttet.
- 78 De i sag C-269/21 forelagte spørgsmål vedrører således reelt et trin i proceduren i hovedsagen, der er endelig afsluttet, og som er adskilt fra tvistens realitet, som er det eneste, der fortsat verserer for den forelæggende ret (jf. analogt dom af 22.3.2022, Prokurator Generalny (Den øverste domstols disciplinærafdeling – udnævnelse), C-508/19, EU:C:2022:201, præmis 71 og den deri nævnte retspraksis). De er derfor ikke objektivt nødvendige for afgørelsen af denne tvist, men har til formål at opnå en generel vurdering fra Domstolen – der ikke hænger sammen med behovet i den nævnte tvist – af proceduren for udnævnelse af dommere til de almindelige domstole i Polen.

- 79 Det følger heraf, at de nævnte spørgsmål går ud over rammerne for den judicielle opgave, der påhviler Domstolen i henhold til artikel 267 TEUF (jf. analogt dom af 22.3.2022, Prokurator Generalny (Den øverste domstols disciplinærafdeling – udnævnelse), C-508/19, EU:C:2022:201, præmis 82 og den deri nævnte retspraksis).
- 80 På denne baggrund skal det fastslås, at anmodningen om præjudiciel afgørelse i sag C-269/21 heller ikke kan antages til realitetsbehandling.
- 81 Henset til samtlige ovenstående betragtninger kan nærværende anmodninger om præjudiciel afgørelse ikke antages til realitetsbehandling.

Sagsomkostninger

- 82 Da sagernes behandling i forhold til hovedsagernes parter udgør et led i de sager, der verserer for de forelæggende retter, tilkommer det disse at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Store Afdeling) for ret:

De anmodninger om præjudiciel afgørelse, der er blevet indgivet af sąd okręgowy w Katowicach (den regionale domstol i Katowice, Polen) ved afgørelse af 18. marts 2021 og af sąd okręgowy w Krakowie (den regionale domstol i Krakow, Polen) ved afgørelse af 31. marts 2021, kan ikke antages til realitetsbehandling.

Underskrifter